

Oponentský posudek diplomové práce

Název práce: Zážitkové aktivity jako edukativní nástroj v muzejních programech

Autor práce: Bc. Gabriela Sokolová Loskotová

Obor studia: Pedagogika volného času

Posudek vypracoval: Mgr. Zdeněk Duda

Datum: 3. 6. 2020

Studentka se ve své diplomové práci zabývá problematikou využívání zážitkových aktivit jako edukačního prostředku v muzejních programech. Téma zpracovává na příkladu své domovské instituce, Husitského muzea v Táboře. Vychází přitom ze svých praktických zkušeností i znalosti muzejního prostředí. Volbu tématu i zaměření práce je třeba ocenit, a to i s ohledem na skutečnost, že závěry a zjištění se zřejmě promítnou do činnosti a ovlivní další plánování a realizaci muzejních programů tábořského muzea.

Cíl práce je formulovaný poměrně široce a ne zcela šťastně. Autorka „*chce analyzovat zážitkovou pedagogiku, metodu zážitku a její formu využívání při edukaci v Husitském muzeu*“ a pokusit se „*zhodnotit její vliv i ostatních metod a faktorů na hodnocení edukačního programu účastníky, pomocí kvantitativního výzkumu a jeho výsledků.*“ (s. 6). V dalším textu je cíl práce ovšem dále zpřesňován a podstatné je, že v té zpřesněné verzi také naplněn.

Své téma studentka zpracovává jako empirický problém. Tomu odpovídá i struktura práce, jež je rozdělena na část teoretickou a praktickou. Struktura práce je přitom poměrně jasná a přehledná. Otázkou ovšem je, zda bylo nutné řešit například i problematiku historického vývoje muzejní edukace. Tato část navíc patří k nejslabším místům celé práce. Ilustrací budiž tvrzení, že „*institucionální vývoj muzeí se datuje k 18. století, do starověkého Řecka.*“ (s. 7). Jedna ze dvou kapitol této části je také nazvána „*Kulturní animace jako předchůdce muzejní edukace*“ (s. 10-11). Tato myšlenka by si zasloužila širší komentář a vysvětlení, a to nejen proto, že název kapitoly tu s příslušným obsahem příliš nekorresponduje.

Teoretická část vedle historického vývoje muzejní edukace přibližuje dále takzvané faktory edukace v muzeu a pojem zážitkové pedagogiky. Přechodem mezi teoretickou a praktickou částí je popis edukačních programů Husitského muzea v Táboře. Vzhledem k tématu práce by bylo možné očekávat, že v rámci teoretické části bude obecně řešena i otázka místa zážitkových aktivit a výchovy zážitkem v edukačních programech muzeí, a to i s odkazy na příslušnou literaturu.

Nejpovedenější a nejvíce přínosnou částí práce je empirická část, v níž jsou představeny design, průběh a výsledky kvalitativního výzkumu, za využití metody zakotvené teorie. Studentka prokazuje velmi dobrou znalost a orientaci v problematice teorie a metodologie výzkumného šetření i schopnost takové šetření realizovat.

Po stránce jazykové, gramatické a stylistické vykazuje práce jisté nedostatky (např. chybné skloňování, užívání předložek, psaní velkých písmen, přesnost a jasnost vyjadřování). Potěšitelné ale je, že s přibývajícimi stránkami tyto nedostatky postupně ubývají.

Po formální stránce, až na některá opakující se pochybení (např. pevné mezery, důsledné používání kurzívy), je práce na odpovídající úrovni.

Celkově práci i přes uvedené výhrady považuji za zdařilou. Zvláště oceňuji možné praktické přínosy této práce i čas, který autorka přípravě práce věnovala.

Práci jednoznačně **doporučuji** k obhajobě, bohužel vzhledem k uvedeným výhradám pouze s navrhovaným stupněm hodnocení **velmi dobře**.